

Στιγμές απ' την Αμερική

σιδηροδρομική γραμμή τραβάει μακριά.
Χώνεται σα μαχαίρι στην απόσταση.
Ο Νέγρος φουσκώνει μια πράσινη φυσαρμόνικα...
Τα μάτια του είναι κλειστά σαν του τυφλού.
Ένα χαύνο σκυλί του γλείφει τ' αυτή.
Μπρος του οι σιταγροί.
Πίσω του η αυλή με το καλύβι.
Το χώμα σπιθίζει.
Το χώμα τσιμπάει.
Το χώμα τραγουδάει.
Η σιδηροδρομική γραμμή τραβάει μακριά.
Χώνεται σαν μαχαίρι στην καρδιά του.

Η όψη του έχει στραγγίσει.
Είναι γεμάτη ραγάδες και ζαρωματιές.
Γαλάζιο φως έχυναν κάποτε τα μάτια του.
Τον γέρασε η προσδοκία.
Τον γέρασε το φόρντ που αφήνει πίσω σκόνη.
Η όψη του έγινε ένα με τη Γη.
Γαλάζιο φως έχυναν κάποτε τα μάτια του.
Πλην όμως γέρασε πριν την ώρα του
πλην όμως γέρασε προσδοκώντας...

[...]

Νίκος Σπάνιας
(Η.Π.Α.)